

Sojka selhala

Tak je to zase tady. Velká událost. Opravdu hodně velká. Vláda před krachem, Obama prezidentem, ekonomická krize v rozkvětu, Maďarsko krachuje. To je všechno hadra proti tomu, co se stalo tady. Stalo se to, že – ani nevím jestli to mohu vyslovit – no prostě se stalo – no fakt nevím jestli můžu – no zkrátka se stalo, že – ne radši ne, nebo jo – svitaváci vyjeli na seminář. To je událost co? No ale abych nepředbíhal. Pěkně postupně a pomaličku.

Ve Svitavách někdo roznesl zprávu, že se jede 22. března na seminář do Litomyšle. Osobně si myslím, že to tu roznesla sojka čumilka, nebo sojka strašilka nebo jak se jmenuje. Víte která? Ta ukecaná od Krakonoše přece. Můj názor je takovej, že to nebyla sojka od Krakonoše ale od Krkonoše čily od Romana Stoklasy z Krakonošova. Důkazy o tom sice nejsou, ale určitě to byla ona. Dokonce jsem se ptal i samotného Romana, ale prej tuto informaci nemůže ani potvrdit ani vyvrátit. Tak babo rad'. Důležité na celé skutečnosti je to, že opravdu v ten den se v Litomyšli měl konat seminář s mistrem z hor s Romanem Stoklasou, toho času držitelem 3. danu.

Další zpráva která se u nás rozkřikla byla, že o týden později pojedeme hromadně do Boskovic na nějakou ovocnou párty. Něco o malinách prej. Ha ha, teď v březnu. To bych chtěl vidět. Ty boskovičáci jsou ale všeho schopný. V sobotu 21. března dopoledne volal Karel z Boskovic, kde že jsme? Na odpověď „maliny nejím a neprud' máš to tam až za tejden“ Karel kontroval „nejde o maliny ale maestro OndruMalinu s pěti dánama a je to dnes a zítra“. Ti bystřejší z vás pochopily že se jednalo o seminář s Ondrou Malinou v Boskovicích. Jakési zvíře, sojka to teda rozhodně nebyla, rozhlásilo mylné informace. Jinak kdyby někdo chtěl vědět jaké zvíře, tak mohu říci, že to byla kočka. Zainteresovaní vědí jistě která, samozřejmě dvounohá. Takže neselhala sojka, ale kočka. Možná ta kočka sojku sežrala a zprávu záměrně desinterpretovala. To radši neříkám nahlas, aby mě kočka nedala k soudu. Znáte to, doba je zlá a justice nevyzpytatelná. Kdo ví s kterým ptákem, káfkou, nebo tygrem se kočka zná.

Zpět od justice ke kočkám. Teda vlastně k Aikidu. Možná to zatím nebylo úplně patrné, ale celou dobu hovoříme o tom, že jsme se vypravily na aikido seminář do Litomyšle, který vedl Roman Stoklasa. To jsem mohl napsat zrovna, že a mohl jsem si nechat ty kecy okolo. Ale to neé. Bojovník musí umět trpět. Tak jestli se chcete něco dozvědět budete muset trpět. Trpte!

Nevím proč, ale nabyl jsem dojmu, že nás tam ze Svitav bude strašně moc. Byl to asi opravdu dojem. Přijel jsem sám, ale byl jsem mile překvapen. Na místě byl od nás již malej

Matyáš, mladej perspektivní kádr a Honza, myšleno Frantik. Takže pohoda, svitavská účast nebývale vysoká. Je vidět, že Roman dokáže přitáhnout lidi.

Na semináři jsem zahlídl něco kolem 17 aikidokas. Taková komorní atmosféra. Bohužel jsem také zaregistroval absenci starých tvář. Fluktuace aikidokas v Litomyšli stoupla, ostatně kde ne. Nicméně bylo zde dost děcek, což se zase tak moc nevidí.

Po obligátní rozcvičce o které Honza Süs prohlásil, že není normální a že akorát odrazuje nové členy (samozřejmě s nadsázkou) se začalo cvičit. Katate dory, úkrok stranou pod úhlem 45°, otočení zápěstí. Jednoduché krásné vstup a vše ostatní se dělo v tomto duchu. Zaregistroval jsem nějaké kaiten nage, ude garami – to si pamatuju, protože u něj mě praskly gatě – shiho nage s krásnou pákou na zápěstí, asi to bylo kokju nage rovněž s tou krásnou pákou. Pak ještě něco co nevím jak se jmenovalo. Cvičil jsem ten hod trochu jako kaiten nage, ale kaiten nage to určitě nebylo. Asi nějaké kokju nage, tam se schová všechno. Celkově to bylo jasné srozumitelné a také musím ocenit individuální přístup Romana. Poloprázdné semináře mají své výhody.

Oběd jsme absolvovali jak jinak na Veselce v místní paluši. Obsluha výborná, kuchyně také zkrátka luxusní podnik pár-exceláns. Akorát všem ztuhly rysy při pomýšlená, jak se budeme soukat do těch mokrejch studenejch kimon.

Soukání jsme přežily a došlo také na zbraně. Jo zbraně. Cvičilo se s jo. Jo jo. Řady aikidokas mírně prořídli, ale vidina zkoušek na konci semináře držela mladáky ve stěhu. Někaké to suburi na začátku značilo že to bude zajímavé. Znáte to, takové ty geashi prvky. A taky že jo. Opravdu nejsem schopn popsat co se přesně cvičilo, tak jen stručně: tsuky, shomen, doleva, doprava, bum, bác, třísk, plesk, geashi, třísk, plesk, au, ty vole dávej pozor, tsuky, atd. Doufám že jste si udělaly obrázek samy. Tak to bylo aikijo a nyní přišlo jodory. Ikkió, kote gaeshi, udekime nage atd. Většina už začínala zpomalovat a čas se chýlil ke konci. Tak ještě božské suwariwaza kokju ho a jde se domů.

Néé néé néé. Žádný domů. Jde se na zkoušky. Co vám ale klidně můžu říct, že k Romanovi bych na zkoušky opravdu nešel. Myslel jsem si že Maliňák je u zkoušek opravdu škodolibej. Ale Roman ho opravdu předčil. Ne vážně. Ty děcka si ty šestky opravdu zasloužily. Takovouhle znalost nemá kdejaký dospělej po 10 letech cvičení aikido. No trošku blafuju, ale bylo to rozsáhlé. Nicméně vítězům sláva a poraženým čest (žádní nebyli).

Seminář dokonalý, jako vždy. Atmosféra přátelská. Techniky výživné přímo bych řekl plnotučné. Dojo luxusní (až na to tatami). Zkrátka dokonalé štěstí na nějakých 80 m².

PS: Ty pravopisné chyby tam jsou schválně, aby vás udržovali ve stěhu.